U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudkyň JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci žalobkyně: **PhDr. H. P.**, zast. JUDr. Janou Kašpárkovou, advokátkou se sídlem Blanická 917/19, Olomouc, proti žalovanému: **Ministerstvo kultury,** se sídlem Maltézské nám. 1, Praha 1, o žalobě proti rozhodnutím žalovaného ze dne 4. 11. 2010, č. j. MK 30015/2010 OPP, sp. zn. MK-S 12887/2010 OPP, a ze dne 19. 11. 2010, č. j. MK 32750/2010 OPP, sp. zn. MK-S 13453/2010 OPP, vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 6 A 262/2010, o návrhu žalobkyně na určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, v platném znění,

takto:

I. Městský soud v Praze **j e p o v i n e n** ve věci vedené u něj pod sp. zn. 6 A 262/2010 nařídit ústní jednání tak, aby se uskutečnilo nejpozději ve lhůtě **do 29. 6. 2012**.

II. Navrhovatelce **s e** náhrada nákladů řízení **n e p ř i z n á v á**.

O d ů v o d n ě n í :

Navrhovatelka podala u Městského soudu v Praze (dále i jen „městský soud“) dne 9. 12. 2010 žalobu proti výše označeným rozhodnutím žalovaného.

Dne 10. 4. 2012 byl městským soudem Nejvyššímu správnímu soudu předložen návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu, který navrhovatelka podala u tohoto soudu dne 3. 4. 2012. Uvedený návrh navrhovatelka odůvodnila tím, že v řízení, které bylo zahájeno dne 9. 12. 2010, dochází k nedůvodným průtahům, a proto se domáhá nařízení jednání, případně vydání rozhodnutí o žalobě.

K návrhu se vyjádřila předsedkyně senátu, který je příslušný ve věci rozhodnout, s tím, že soud učinil potřebné procesní úkony a věc je po procesní stránce připravena k rozhodnutí; soud se však řídí zákonným pravidlem, podle něhož mají být věci zásadně vyřizovány v pořadí, v jakém k soudu došly, s výjimkou věcí, pro něž je v § 56 soudního řádu správního stanoven přednostní režim; o takovou věc se zde nejedná. Dále uvedla, že v současné době jsou vyřizovány senátem, jemuž byla věc přidělena, žaloby z druhé

poloviny roku 2008. Městský soud proto považuje návrh za nedůvodný a navrhuje jeho zamítnutí.

Z předloženého soudního spisu Nejvyšší správní soud zjistil, že navrhovatelka podala u městského soudu žalobu dne 9. 12. 2010. Ve spise je založen pokyn kanceláři ze dne 3. 1. 2011 k provedení nezbytných procesních úkonů, tj. výzvy k úhradě soudního poplatku, vyžádání správního spisu, zaslání informace žalobci a žalovanému a zaslání vyjádření žalovaného žalobci. Tyto úkony však, s výjimkou výzvy k zaplacení soudního poplatku, byly učiněny se značným časovým odstupem. Správní spis a vyjádření žalovaného k žalobě bylo vyžádáno dne 18. 3. 2011 a po jeho obdržení zasláno navrhovatelce k replice dne 12. 7. 2011, kdy byla navrhovatelka poučena také o složení senátu (tj. po více než 6 měsících od zahájení řízení), který bude věc projednávat a rozhodovat. Od obdržení repliky navrhovatelky k vyjádření žalovaného dne 20. 7. 2011, kromě sdělení ze dne 24. 10. 2011 adresovaného zástupkyni navrhovatelky k jejímu dotazu ohledně zaslání vyjádření žalovaného, městský soud až do obdržení návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu dne 3. 4. 2012 neučinil žádný procesní úkon směřující k rozhodnutí věci.

Podle § 174a odst. 1 zákona o soudech a soudcích, v platném znění, má-li účastník nebo ten, kdo je stranou řízení, za to, že v tomto řízení dochází k průtahům, může podat návrh soudu, aby určil lhůtu pro provedení procesního úkonu, u kterého podle jeho názoru dochází k průtahům v řízení.

Podle odstavce 8 cit. ustanovení dospěje-li příslušný soud k závěru, že návrh na určení lhůty je oprávněný, protože s ohledem na složitost věci, význam předmětu řízení pro navrhovatele, postup účastníků nebo stran řízení a na dosavadní postup soudu dochází v řízení k průtahům, určí lhůtu pro provedení procesního úkonu, u něhož jsou v návrhu namítány průtahy; touto lhůtou je soud, příslušný k provedení procesního úkonu, vázán. Je-li návrh uznán jako oprávněný, hradí náklady řízení o něm stát.

Nejvyšší správní soud posoudil návrh navrhovatelky na určení lhůty k provedení procesního úkonu a dospěl k závěru, že je důvodný.

Průtahy v řízení neznamenají pouze excesivní stav, kdy dochází k nečinnosti soudu, ale lze je konstatovat i tehdy, dochází-li v soudním procesu k neodůvodněně pomalému vyřizování věci napadlé příslušnému soudu. V řízení podle ust. § 174a odst. 6 zákona o soudech a soudcích Nejvyšší správní soud rozhoduje o návrhu na určení lhůty. Tzn. pokud zjistí neodůvodněné průtahy v řízení spočívající zejména v tom, že příslušný krajský (městský) soud poté, kdy obdrží podání ve věci, v přiměřené době nečiní žádné úkony, věcí se vůbec nezabývá, aniž by pro takový postup existovaly ospravedlnitelné důvody, anebo činí úkony s nedůvodnou časovou prodlevou, usnesením určí tomuto soudu lhůtu, ve které má úkon učinit, resp. ve které má rozhodnout.

Nejvyšší správní soud konstatuje, že v dané věci první úkon soudu byl sice učiněn dne 3. 1. 2011, další úkony však byly činěny s nedůvodnými časovými prodlevami a nekoncentrovaně ve vztahu k jednotlivým účastníkům řízení. Lze tak konstatovat, že městský soud byl sice činný, tzn. určité úkony v řízení od podání návrhu v roce 2010

prováděl, nicméně tyto nebyly prováděny dostatečně účelně tak, aby ve věci navrhovatelky mohlo být rozhodnuto v přiměřené lhůtě.

Pro posouzení, zda v dané věci dochází v řízení k průtahům, je rozhodující, že žaloba byla podána v prosinci 2010 a lhůta, v níž není rozhodnuto, a s ohledem na argumentaci městského soudu o stavu vyřizování žalob z roku 2008 ani reálně nemá být rozhodnuto, není lhůtou v dané věci přiměřenou, a to i s ohledem na předmět řízení, kdy se jedná pouze o posouzení právní otázky, neboť o stavu skutkovém není v dané věci mezi účastníky sporu.

Nejvyšší správní soud na tomto místě konstatuje, že vyjádření, že senát vyřizuje věci podle pořadí nápadu a že v současné době jsou dokončovány spisy napadlé v době, která předcházela dni podání předmětné žaloby, dokonce v roce 2008, neobstojí. K tomuto tvrzení městského soudu Nejvyšší správní soud uvádí, že citované důvody nezpochybňuje, avšak přesto nemohou vést k vysvětlení průtahů v předmětném řízení. Odkazy na pořadí vyřizovaných věcí totiž nepředstavují důvody, které by mohly být interpretovány jinak než jako organizační problémy, které však v tomto směru nemohou jít k tíži navrhovatelky.

Nejvyšší správní soud při posouzení průtahů v dané věci vycházel také z četné judikatury Ústavního soudu, který opakovaně judikoval, že *průtahy v řízení nelze ospravedlnit ani obecně známou přetížeností soudu, jelikož „je věcí státu, aby organizoval své soudnictví tak, aby principy soudnictví, zakotvené v Listině a Úmluvě, byly respektovány a případné nedostatky v tomto směru nemohou jít k tíži občanů, kteří od soudu právem očekávají ochranu svých práv v přiměřené době*“ (blíže viz nález Ústavního soudu ze dne 19. 2. 2002, sp. zn. I. ÚS 663/01).

Ze všech shora uvedených důvodů Nejvyšší správní soud s ohledem na složitost věci, postup účastníků řízení, kteří se žádným způsobem negativně nepodíleli na délce řízení, a na dosavadní postup soudu dospěl k závěru o oprávněnosti podaného návrhu, a proto určil lhůtu pro provedení procesního úkonu, u něhož jsou v návrhu namítány průtahy, tak, aby soud obeslal účastníky řízení a dodržel zákonem stanovenou lhůtu pro jejich přípravu k nařízenému jednání (§ 49 odst. 1 s. ř. s.). Touto lhůtou, ve které byla stanovena povinnost městského soudu ve věci nařídit jednání tak, aby se uskutečnilo nejpozději do 29. 6. 2012, je městský soud vázán.

Návrh navrhovatelky byl uznán jako oprávněný, takže ve smyslu poslední věty ust. § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích hradí náklady řízení o něm stát. Vzhledem k tomu, že vznik takovýchto nákladů z obsahu spisu nevyplývá, soud rozhodl tak, že se jí náhrada nákladů řízení nepřiznává.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (ust. § 174a odst. 9, věta druhá, zákona o soudech a soudcích).

V Brně dne 20. dubna 2012

JUDr. Radan Malík
předseda senátu